
Кримінальне право та криминологія; кримінально-виконавче право

УДК 343.9

DOI 10.33244/2521-1196.16.2021.75-84

Г. В. Дідківська,
д-р юрид. наук, професор,
Університет ДФС України
e-mail: galynadid@gmail.com
ORCID ID 0000-0003-3488-7693

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ У ЗАПОБІГАННІ ЗЛОЧИННОСТІ

У цій статті гарантія належного функціонування європейського простору юстиції, свободи та безпеки (створення умов для ефективної міжнародної правоохоронної діяльності) – забезпечення необхідного рівня правопорядку не лише на території кожної держави-члена Європейського Союзу та усієї міжнародної організації в цілому, а й на прилеглих до неї територіях. Характерною відзнакою спільного простору юстиції, свободи та безпеки є необхідність забезпечення гармонійного поєднання двох його аспектів: зовнішнього та внутрішнього. Внутрішній аспект цього простору передбачає об'єднання зусиль правоохоронних органів держав-членів Європейського Союзу на забезпечення внутрішньої безпеки та підтримання правопорядку на території усього Співтовариства, створення низки спеціалізованих органів (інституцій), діяльність яких має бути спрямована на сприяння роботі національних правоохоронних органів.

Участь нашої держави у міжнародній співпраці щодо запобігання злочинності, керуючись нормами і принципами міжнародного права, є досить важливою діяльністю. Варто зазначити, що така співпраця України з іншими країнами, міжнародними організаціями є забезпеченням успішного вирішення стратегічних питань не лише зовнішньополітичного, зовнішньоекономічного характеру, але й питання внутрішньої стабілізації. Враховуючи те, що Україна стала країною, яку використовують зацікавлені міжнародні злочинні синдикати (зокрема, з відмивання брудних грошей, незаконної міграції, торгівлі людьми, зброєю, небезпечними матеріалами, наркотичними речовинами), то вирішити ці важливі соціально-економічні, політичні та інші завдання практично неможливо без участі в міжнародній співпраці щодо запобігання злочинності, у діяльності міжнародних правоохоронних організацій.

Досліджено, що у контексті необхідності забезпечення безпеки людини на загальнодержавному та регіональному рівні, з огляду на важливість мінімізації кількості загроз міжнародній безпеці, сьогодні пріоритетного значення набуває інтеграція України у глобальний безпековий простір, налагодження ефективного міжнародного, регіонального та двостороннього співробітництва у правоохоронній сфері. Це вимагає розроблення дієвих управлінських механізмів, впровадження яких дозволить нейтралізувати або пом'якшити негативні впливи, що зумовлюють

зростання та трансформацію злочинності, розробити та реалізувати комплексні заходи, спрямовані на забезпечення безпеки людини, створення необхідних умов для реалізації її прав і свобод.

Вказується, що у рамках взаємодії на міжнародному рівні правоохоронні органи України з метою належної реалізації правоохоронної функції держави зобов'язані вживати дієвих заходів щодо налагодження співробітництва зі спеціальними установами Європейського Союзу. Зазначено, що основними європейськими інституціями, на які покладені функції щодо налагодження співробітництва держав-членів ЄС з питань протидії злочинності та здійснення неупередженого правосуддя, є Європол та Євроюст. Ці основні правоохоронні органи Європейського Союзу виконують конкретні завдання взаємної допомоги, координують зусилля між органами поліції, митної служби, імміграції та юстиції Європейського Союзу.

Ключові слова: *злочинність, міжнародна співпраця, державна безпека, правоохоронні органи, запобігання, правосуддя.*

Мета статті полягає у дослідженні окремих проблемних аспектів визначення комплексу кримінологічних характеристик міжнародного співробітництва у сфері боротьби зі злочинністю, що здійснюється у різних напрямках, у певних формах та видах, розгляді напрямів міжнародної співпраці запобігання злочинності як шляхів розвитку, певних течій цього розвитку.

Постановка проблеми. Дослідження проблем запобігання злочинності та міжнародної співпраці щодо запобігання злочинності, керуючись нормами і принципами міжнародного права, є досить важливою діяльністю. Варто зазначити, що така співпраця України з іншими країнами, міжнародними організаціями є забезпеченням успішного вирішення стратегічних питань не лише зовнішньополітичного, зовнішньоекономічного, але й питання внутрішньої стабілізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Варто зауважити, що кримінологічні дослідження міжнародної співпраці у запобіганні злочинності висвітлювали у своїх працях П. П. Богуцький, І. В. Вернидубов, О. М. Джуза, С. І. Дячук, М. Г. Колодяжний, Є. Б. Пузиревський, Г. П. Серета, В. В. Топчій, М. С. Туркот, С. А. Шалгунова, В. І. Шакурн та інші. Разом з тим соціально-правова ситуація у нашій державі та світі в цілому видозмінюються. Показники окремих категорій злочинності трансформуються, в тому числі й міжнародна злочинність, що потребує проведення додаткових наукових обґрунтувань.

Виклад основного матеріалу. Протягом усієї історії людства поставало питання боротьби зі злочинністю. У зв'язку з появою у ХХ–ХХІ ст. нових форм злочинної діяльності, а також можливостей злочинців переховуватися від правосуддя виникла нагальна потреба в об'єднанні зусиль усіх країн світу з метою створення нових форм взаємовигідного співробітництва держав у сфері кримінального судочинства. Міжнародне співробітництво у сфері боротьби зі злочинністю здійснюється у різних напрямках, у певних формах та видах. Якщо розглядати напрями міжнародної співпраці запобігання злочинності як шляхи розвитку, певні течії у цьому розвитку, окремо визначають:

– спонування держав та сприяння в укладанні угод у сфері боротьби з міжнародною злочинністю, включаючи її попередження та поведження з фізичними особами, які порушили норми цих угод;

– розробку міжнародних стандартів у галузі попередження злочинності, кримінального переслідування і відбування покарання за вчинення міжнародних злочинів та злочинів міжнародного характеру;

– розробку рекомендацій для боротьби національних правоохоронних органів із загальнокримінальними злочинами, інформаційну та консультативну допомогу державам (з урахуванням того, що кожна держава веде цю боротьбу у рамках суверенітету, у межах своєї території та відповідно до власних соціальних та економічних умов) [1; 2].

З урахуванням характеру злочинності напрями міжнародного співробітництва у боротьбі з нею в кримінології класифікують таким чином:

– співробітництво у боротьбі з міжнародними злочинами;
– співробітництво у боротьбі зі злочинами міжнародного характеру;
– співробітництво у боротьбі із загальнокримінальною злочинністю [3]. У свою чергу, кожний із цих напрямів може бути структурований залежно від рівня суспільної небезпеки та поширення того чи іншого злочину (групи злочинів). Відповідно до цього критерію виділяють види міжнародної співпраці у боротьбі з такими злочинними діяннями:

– міжнародним та внутрішньодержавним тероризмом;
– захопленням заручників;
– незаконним обігом наркотичних, хімічних та ядерних речовин;
– незаконною торгівлею зброєю та боєприпасами;
– незаконними операціями у сфері високих технологій (перш за все комп'ютерними злочинами);
– міжнародною та національною корупцією; незаконними банківськими операціями та фальшуванням;
– крадіжками автомобілів та їх контрабандою; незаконним переміщенням людей через кордон;
– торгівлею жінками та дітьми з метою їх сексуальної експлуатації; торгівлею людьми для пересадки людських органів [4].

Отже, міжнародна співпраця у сфері запобігання злочинності може здійснюватися в таких основних формах:

– надання взаємної правової допомоги з кримінальних справ;
– видача фізичних осіб, що вчинили злочини, для притягнення до кримінальної відповідальності або виконання вироку;
– передача засуджених до позбавлення волі для подальшого відбування покарання у державі їх громадянства або постійного місця проживання;
– обмін оперативною, правовою або іншою інформацією;
– виконання доручень з міжнародного розслідування;
– забезпечення прав і свобод громадян певної держави при здійсненні кримінального правосуддя в іншій державі;
– підготовка кадрів, обмін досвідом роботи правоохоронних органів різних держав у боротьбі з міжнародною злочинністю;
– надання експертних та консультативних послуг, спеціальних науково-технічних засобів та здійснення іншої матеріально-технічної допомоги;
– спільне вивчення проблем злочинності та боротьби з нею, прогнозування та програмування цієї діяльності; участь в офіційних заходах (конгресах, нарадах) та

науково-технічних конференціях (семінарах, симпозіумах), що обговорюють проблеми міжнародної співпраці у запобіганні злочинності [4].

Участь нашої держави у міжнародній співпраці щодо запобігання злочинності, керуючись нормами і принципами міжнародного права, є досить важливою діяльністю. Варто зазначити, що така співпраця України з іншими країнами, міжнародними організаціями є забезпеченням успішного вирішення стратегічних питань не лише зовнішньополітичного, зовнішньоекономічного характеру, але й питання внутрішньої стабілізації. Враховуючи те, що Україна стала країною, яку використовують зацікавлені міжнародні злочинні синдикати (зокрема, з відмивання брудних грошей, незаконної міграції, торгівлі людьми, зброєю, небезпечними матеріалами, наркотичними речовинами), то вирішити ці важливі соціально-економічні, політичні та інші завдання практично неможливо без участі в міжнародній співпраці щодо запобігання злочинності, у діяльності міжнародних правоохоронних організацій [5].

Надійна гарантія належного функціонування європейського простору юстиції, свободи та безпеки (створення умов для ефективної міжнародної правоохоронної діяльності) – забезпечення необхідного рівня правопорядку не лише на території кожної держави-члена Європейського Союзу та усієї міжнародної організації в цілому, а й на прилеглих до неї територіях. Характерною відзнакою спільного простору юстиції, свободи та безпеки є необхідність забезпечення гармонійного поєднання двох його аспектів: зовнішнього та внутрішнього. Внутрішній аспект цього простору передбачає об'єднання зусиль правоохоронних органів держав-членів Європейського Союзу на забезпечення внутрішньої безпеки та підтримання правопорядку на території усього Співтовариства, створення низки спеціалізованих органів (інституцій), діяльність яких має бути спрямована на сприяння роботі національних правоохоронних органів [6; 7].

Відповідно до Плану дій Україна – ЄС у сфері юстиції, свободи та безпеки, затвердженого на засіданні Ради з питань співробітництва між Україною та ЄС 18 червня 1998 р., напрямами взаємодії правоохоронних органів ЄС та України є:

- свобода: вдосконалення управління міграцією, включаючи притулок і боротьбу з нелегальною міграцією; сприяння людським контактам та подорожам при посиленні співпраці у сфері управління кордонами і безпеки документів;

- безпека: протидія тероризму і організованій злочинності, зокрема, шляхом зміцнення правоохоронного співробітництва у напрямі боротьби з проявами торгівлі людьми, незаконного ввозу мігрантів, незаконного переміщення наркотиків та інших заборонених товарів, корупції, підробки документів, відмивання грошей та з іншими видами протиправної діяльності;

- юстиція: реформування судової системи для забезпечення її незалежності, неупередженості та ефективності, посилення правового співробітництва між ЄС і Україною у цивільних і кримінальних справах [8].

У рамках вказаної взаємодії правоохоронні органи України з метою належної реалізації правоохоронної функції держави зобов'язані вживати дієвих заходів щодо налагодження співробітництва зі спеціальними установами Європейського Союзу. Так, основними європейськими інституціями, на які покладені функції щодо налагодження співробітництва держав-членів ЄС з питань протидії злочинності та здійснення неупередженого правосуддя, є Європол та Євроюст. Ці основні правоохоронні органи Європейського Союзу виконують конкретні завдання взаємної допомоги, координують

зусилля між органами поліції, митної служби, імміграції та юстиції Європейського Союзу [9, с. 128].

Як зазначає О. І. Безпалова, на Європол покладено обов'язок щодо запобігання організованій злочинності на території Європейського Союзу, контролю за її станом. Під час виконання покладених на нього функцій Європол уповноважений координувати діяльність національних правоохоронних органів (у першу чергу поліції) держав-членів ЄС, надавати їм допомогу інформаційного характеру, технічну допомогу тощо. Координація здійснюється переважно у формі постійних контактів офіцерів зв'язку, відряджених до різних держав-членів ЄС, а також через наради керівників національних відділів зі зв'язків з Європолом. Європол, крім взаємодії з національними правоохоронними органами держав-членів ЄС, уповноважений взаємодіяти з Євроюстом [6; 7].

Євроюст був створений з метою підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів держав-членів ЄС у сфері розслідування та судового переслідування особливо небезпечних міжнародних злочинів і, передусім, організованої злочинності. Тобто, на відміну від Європолу, на який покладено обов'язок щодо протидії організованій злочинності, аналізу причин її розповсюдження, Євроюст уповноважений координувати діяльність тих національних правоохоронних органів, що безпосередньо здійснюють кримінальне переслідування або розслідування кримінальних справ (тобто займаються виконанням слідчих функцій) [6; 7].

Наша держава є членом Європолу, а не Євроюсту. Україна та Європейський Союз вживають активних заходів щодо налагодження тісного співробітництва у цій сфері. Так, Президентом України був підписаний Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво», яка була укладена 14 грудня 2016 року в місті Гаага (Нідерланди) та схвалена Верховною Радою України 12 липня цього ж року. Документом розширюється співробітництво між Україною та Європейським поліцейським офісом з метою підтримки України та держав-членів Європейського Союзу в запобіганні і боротьбі з організованою злочинністю, тероризмом та іншими формами міжнародної злочинності. Йдеться про активізацію обміну оперативною інформацією в рамках кримінальних проваджень та створення можливостей для спільних заходів з розслідування злочинів та пошуку осіб, причетних до вчинення злочинних діянь [10].

Щодо співробітництва з Євроюстом, то у 2017 році Україною ратифіковано укладену у 2016 році Угоду про співробітництво між Україною та Європейською організацією з питань юстиції. Метою угоди є посилення співробітництва між Україною та Євроюстом у боротьбі з тяжкими злочинами, зокрема, з організованою злочинністю і тероризмом. Компетентним органом в Україні для виконання цієї угоди є Генеральна прокуратура [11].

Отже, налагодження ефективного співробітництва між Україною, Європолом та Євроюстом у правоохоронній сфері є необхідним кроком на шляху до набуття членства в цих двох організаціях, що в результаті має привести до підвищення ефективності участі органів Національної поліції України у міжнародній правоохоронній діяльності.

Таким чином, протягом останніх років ЄС почав активно співпрацювати з державами, що не входять до його членів (однією з таких держав є Україна), свідченням чого є численні двосторонні програмні акти, норми яких мають як рекомендаційні, так і обов'язкові для виконання приписи.

До стратегічних завдань, що мають в обов'язковому порядку вирішуватися під час організації такої взаємодії, О. І. Безпалова відносить такі:

- створення умов для інтеграції України в єдиний європейський правоохоронний простір;
- посилення інституційних можливостей ЄС та України у сфері юстиції, свободи та безпеки;
- розвиток регіонального співробітництва України з державами-членами ЄС у правоохоронній сфері, у ході якого мають розроблятися та реалізовуватися заходи щодо протидії окремим видам злочинів, притаманних певним прикордонним регіонам. Це створить додаткові міжнародно-правові та організаційні гарантії підтримання безпеки в Європі;
- розширення участі України у безпекових програмах, що здійснюються в рамках ініціативи Європейського Союзу «Східне партнерство», присвячених забезпеченню правопорядку, публічної безпеки, прав і свобод людини та громадянина;
- розширення діалогу з питань протидії новим викликам і загрозам безпеці, пошук спільних підходів до формування нової загальноєвропейської системи колективної безпеки;
- розроблення програм спільного спеціалізованого навчання працівників правоохоронних органів ЄС та України, основним призначенням яких має стати обмін передовим досвідом, посилення співробітництва та вдосконалення співпраці між підрозділами на спільному кордоні;
- подальша участь органів поліції України в міжнародних миротворчих операціях, антитерористичній діяльності, багатосторонніх заходах щодо протидії глобальним і регіональним викликам та загрозам з урахуванням інтересів України;
- надання необхідної допомоги особам, що постраждали в результаті вчинення злочинів, та свідкам злочинів, тобто створення та реалізація необхідних гарантій забезпечення прав, свобод та законних інтересів зазначених осіб;
- використання сучасних інформаційних та комунікаційних технологій, зокрема, у сфері боротьби з кіберзлочинністю, дитячою порнографією;
- посилення належного врядування та боротьба проти корупції, тощо [6, с. 431–433].

Ефективне виконання наведених вище завдань можливе за умови активізації зусиль щодо оновлення договірно-правової бази відносин Європейського Союзу з Україною щодо налагодження міжнародної правоохоронної діяльності, вдосконалення нормативно-правової бази співробітництва правоохоронних органів України (зокрема, органів Національної поліції України) та правоохоронних органів ЄС, імплементації положень спільних нормативно-правових актів у національне законодавство [12].

Важливого значення набуває налагодження взаємодії правоохоронних органів України зі спеціальними установами Європейського Союзу як на загальнодержавному, так і на регіональному рівні [6; 7]. Так, лише в Харківській області протягом січня-вересня 2017 року спільно з міжнародними організаціями проведено 70 міжнародних зустрічей з представниками зарубіжних делегацій. З початку роботи поліції впроваджено декілька проєктів за підтримки міжнародних організацій, серед них:

- Патрульна поліція в м. Харків (з вересня 2015 року);
- «кущовий» принцип роботи територіальних відділів і відділень поліції (з листопада 2015 року), що дозволяє сконцентрувати у «кущовому» підрозділі організацію матеріально-

технічного забезпечення, кадрове ядро, навчальну та методичну бази, забезпечити збільшення штатної чисельності підрозділів превенції для безпосереднього виконання функцій захисту населення;

– нові форми і методи роботи у відділах та відділеннях поліції, що обслуговують райони областей (з лютого 2016 року), апробовані у 2015 році на базі Нововодолазького відділу поліції Харківської області, а також в інших регіонах держави (Львівська та Київська області), що полягають у запровадженні функціональної штатної структури підрозділів, створенні 87 штатних груп реагування патрульної поліції, які цілодобово патрулюють територію та реагують на звернення громадян, розподілі функцій між підрозділами реагування та слідчо-оперативними групами;

– тренінги для керівників та працівників майже всіх категорій підрозділів з вивчення методів роботи поліції європейських країн. Пройшли навчання працівники за різними напрямками роботи поліції (дільничні офіцери поліції, слідчі, криміналісти, працівники карного розшуку, патрульної поліції); окремо пройшли навчання для керівників відділів поліції з питань лідерства, мотивації, менеджменту, етики та корупції; відбулися спільні семінари керівників поліції та прокуратури з питань координації дій та взаємодії;

– проєкт з поширення правових знань серед населення (вручення пам'яток про права людей, у тому числі потерпілих, підозрюваних, свідків та інших категорій осіб);

– «скандинавська модель» попередження правопорушень під час проведення заходів за участі значної кількості громадян. Модель передбачає роботу «груп комунікації» (перемовників) для проведення бесід, роз'яснювальної роботи серед організаторів та учасників акцій з метою попередження застосування сили під час проведення заходів, доведення до їх відома порядку проведення масових заходів, а також передбаченої законом відповідальності за порушення законодавства тощо.

Низка проєктів перебуває на стадії реалізації:

– створення Центру координації поліції та інформаційної підтримки, що дозволить управляти силами та засобами з одного центру, направляти на місце найближчий наряд поліції, у тому числі із суміжних районів; запровадження системи керування нарядами з використанням планшетів та систем геопозиціонування; використання програмного забезпечення, що дозволяє здійснювати електронний інтелектуальний аналіз, у тому числі в реальному часі, динаміки та структури злочинності, прогнозування можливого розвитку криміногенної ситуації та визначення превентивних заходів;

– проєкт модернізації Тренінгового центру з метою удосконалення системи навчання поліцейських, впровадження Європейських методик підготовки;

– проєкт «Детективи» на базі Чугуївського відділу поліції та Печенізького відділення поліції в Харківській області; після апробації планується поширення проєкту на інші підрозділи. Проєкт також впроваджується в інших областях та м. Бориспіль. Він спрямований на удосконалення дослідювального розслідування шляхом об'єднання штатної чисельності слідчих та працівників карного розшуку, наділення їх однаковими повноваженнями щодо проведення процесуальних слідчих дій та оперативно-розшукових заходів з метою зменшення навантаження на слідчих, концентрації зусиль на розкритті та розслідуванні тяжких та кваліфікованих злочинів;

– проєкт Communitypolicing (спільні проєкти поліції та громади); розробка проєкту програми в галузі цивільної безпеки на 2018 рік. Розроблений проєкт спільної програми безпеки Харківського ВПГУНП в Харківській області, Харківської районної ради. Розробка

програми здійснена за участю Харківської районної державної адміністрації, Харківської обласної державної адміністрації, обласної ради за підтримки Консультативної місії Євросоюзу; проєкт програми розміщений на сайті з метою громадського обговорення; залучення до цієї роботи представників ЗМІ та громадськості (на жаль, Харківська районна рада прийняла рішення щодо перенесення затвердження програми на наступний рік);

– проєкт (в рамках проєкту країн Євросоюзу «Підтримка реформи поліції України») облаштування сучасними технічними та іншими засобами підрозділів поліції в 7 районах Харківської області (Балаклійський, Валківський, Дергачівський, Ізюмський, Нововодолазький, Харківський, Чугуївський), повна реконструкція приміщень відділів поліції, організація їх роботи за схемою сервісних центрів, в яких кожна людина зможе отримати допомогу з необхідних питань. Заплановані: технічна модернізація підрозділів поліції, створення сучасних поліцейських станцій, умов для прийому громадян, забезпечення відкритості в роботі поліції [6; 7].

Висновок. Таким чином, у контексті необхідності забезпечення безпеки людини на загальнодержавному та регіональному рівні, з огляду на важливість мінімізації кількості загроз міжнародній безпеці сьогодні пріоритетного значення набуває інтеграція України у глобальний безпековий простір, налагодження ефективного міжнародного, регіонального та двостороннього співробітництва у правоохоронній сфері. Це вимагає розроблення дієвих управлінських механізмів, впровадження яких дозволить нейтралізувати або пом'якшити негативні впливи, що зумовлюють зростання та трансформацію злочинності, розробити та реалізувати комплексні заходи, спрямовані на забезпечення безпеки людини, створення необхідних умов для реалізації її прав і свобод [7].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Илларионов В. П., Путова И. В. Правовые и организационно-методические аспекты международного розыска преступников: учеб. пособие. М.: Книж. мир, 1999. 94 с.
2. Душейко Г. О., Некрасов В. А., Мацюк В. Я., Компанієць Д. О. Міжнародний розшук: теорія та практика: монографія. К.: КНТ, 2006. 168 с.
3. Исмаилов И. Ф. Преступность и уголовная политика (актуальные проблемы борьбы с преступностью). Баку, 1990. 142 с.
4. Теория оперативно-розыскной деятельности: учебник / под ред. К. К. Горяинова, В. С. Овчинского, Г. К. Синилова. М.: ИНФРА-М., 2007. 832 с.
5. Войціховський А. В. Міжнародне співробітництво у боротьбі зі злочинністю як пріоритетний напрямок зовнішньої політики України. Право і безпека. 2010. № 3. С. 10–15.
6. Безпалова О. І. Адміністративно-правовий механізм реалізації правоохоронної функції держави: монографія. Х.: НікаНова, 2014. 544 с.
7. Безпалова О. І. Взаємодія органів державної влади України зі спеціальними установами Європейського Союзу у сфері реалізації правоохоронної функції держави. URL: http://legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1684%3a161117-16&catid=202%3A6-122017&Itemid=249&lang=ru
8. План дій Україна – ЄС у сфері юстиції, свободи та безпеки: від 18.06.2007 URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_956.
9. Каркач П. Координація діяльності правоохоронних органів держав – членів Європейського Союзу. *Історико-правовий часопис*. 2013. № 1. С. 127–134.

10. Дідківська Г. В. Кримінальне процесуальне законодавство сьогодення. *Реформування кримінального провадження в Україні: кримінальні процесуальні та криміналістичні аспекти*: матеріали міжн. наук.-практ. конф. Ірпінь: Університет ДФС України, 2019. С. 103–105.

11. Участь України в міжнародних організаціях. URL: <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/international-organizations>

12. Дідківська Г. В., Мудряк Т. О., Гмирін А. А., Нікітін Ю. В., Топчий В. В. Кримінальне право України. Особлива частина / The Criminal Law of Ukraine. Specialpart» Textbook. Вінниця: ТОВ «ТВОРИ», 2019. 864 с.

REFERENCES

1. Illarionov V. P., Putova I. V. Legal and organizational and methodological aspects of international criminal investigation: textbook. allowance. M.: Books. Mir, 1999. 94 p.

2. Dusheyko G. O., Nekrasov V. A., Matsyuk V. Ya., Kompaniets D. O. International search: theory and practice: monograph. K.: KHT, 2006. 168 с.

3. Ismailov IF Crime and criminal policy (current issues in the fight against crime). Baku, 1990. 142 p.

4. Theory of operative-search activity: student / ed. K. K. Goryainov, V. S. Ovchinsky, G. K. Sinilov. M.: INFRA-M., 2007. 832 s.

5. Vojtsikhovskiy A. V. International cooperation in the fight against crime as a priority of Ukraine's foreign policy. Law and security. 2010. № 3. S. 10–15.

6. Bezpalo O. I. Administrative and legal mechanism of realization of law enforcement function of the state: monograph. H.: NikaNova, 2014. 544 p.

7. Bezpalo O. I. Interaction of state authorities of Ukraine with special institutions of the European Union in the field of realization of law enforcement function of the state. URL: http://legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1684%3a161117-16&catid=202%3A6-122017&Itemid=249&lang=ru

8. EU-Ukraine Action Plan in the field of justice, freedom and security: from 18.06.2007 URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_956.

9. Karkach P. Coordination of law enforcement agencies of the European Union member states. *Historical and legal journal*. 2013. № 1. pp. 127–134.

10. Didkivska GV Criminal procedural legislation of today. *Reforming criminal proceedings in Ukraine: criminal procedural and forensic aspects*: materials int. scientific-practical conf. Irpen: SFS University of Ukraine, 2019. P. 103–105.

11. Ukraine's participation in international organizations. URL: <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/international-organizations>

12. Didkivska G. V., Mudryak T. O., Gmyrin A. A., Nikitin Yu. V., Topchiiy V. V. Criminal law of Ukraine. Special part / The Criminal Law of Ukraine. Specialpart «Textbook. Vinnytsia: LLC «WORKS», 2019. 864 p.

G. V. Didkivska. International cooperation in the prevention of crime

This article guarantees the proper functioning of the European space of justice, freedom and security (creating conditions for effective international law enforcement) - ensuring the necessary level of law and order not only on the territory of each state; a member of the European

Union and the entire international organization as a whole, but also adjacent territories. A characteristic feature of the common space of justice, freedom and security is the need to ensure a harmonious combination of its two aspects: external and internal. The internal aspect of this space presupposes the unification of efforts of the law enforcement agencies of the Member States of the European Union to ensure internal security and maintenance of law and order throughout the Community, the creation of a number of specialized bodies (institutions), whose activities should be aimed at facilitating the work of national law enforcement agencies.

It is pointed out that participation by our state in international cooperation in the prevention of crime, guided by the norms and principles of international law, is quite an important activity. It should be noted that such cooperation of Ukraine with other countries, international organizations is to ensure the successful solution of strategic issues of not only foreign policy, foreign economic, but also internal stabilization. Considering that Ukraine has become a country using interested international crime syndicates (including those involved in the laundering of dirty money, illegal migration, human trafficking, weapons, hazardous materials, drugs, weapons), then Ukraine will solve these important socio-economic, political and other tasks practically can not be without participation in international cooperation in crime prevention, in the activities of international law enforcement organizations. today, Ukraine's integration into the global security space, the establishment of effective international, regional and bilateral cooperation in the law enforcement sphere is gaining priority. This requires the development of effective management mechanisms, the introduction of which will allow to neutralize or mitigate the negative influences that determine the growth and transformation of crime, develop and implement comprehensive measures aimed at ensuring human security, creating the necessary conditions for the realization of his rights and freedoms. It is indicated that, within the framework of interaction at the international level, the law enforcement agencies of Ukraine in order to properly implement the law enforcement function of the state are obliged to take effective measures to establish cooperation with special institutions of the European Union. It was noted that Europol and Eurojust are the main European institutions entrusted with the functions of establishing cooperation between the EU member states in combating crime and administering impartial justice. These main law enforcement agencies of the European Union carry out specific tasks of mutual assistance, coordinate efforts between the police, customs, immigration and justice authorities of the European Union.

Keywords: *crime, international cooperation, state security, law enforcement agencies, prevention, justice.*

Стаття надійшла до редколегії 26 липня 2021 року